

119

MINISTRIES

Punten bij de Parasja: Ha'azinoe – Wat leert de dood ons over het leven?

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja – korte overdenkingen bij het wekelijkse Torahgedeelte.

De Parasja van deze week heet Ha'azinoe. Dat is Hebreeuws voor “Neig uw oor”. De Parasja gaat van Deuteronomium 32:1 tot Deuteronomium 32:52.

In dit Torahgedeelte lezen we het Lied van Mozes. Ook lezen we een profetische waarschuwing aan Israël over de straf die over hen zal komen vanwege hun zonden. Verder kunnen we lezen over de belofte van Gods ultieme bevrijding. De Parasja sluit af met de voorzegde dood van Mozes.

We kunnen veel zeggen over dit Torahgedeelte. Vandaag gaan we het hebben over wat we kunnen leren door na te denken over de dood.

Aan het einde van het Torahgedeelte van deze week zegt God tegen Mozes dat hij binnenkort gaat sterven.. Hij zegt het als volgt:

Deuteronomium 32:48-50

Vervolgens sprak de HEERE tot Mozes, op diezelfde dag: Beklim het Abarimgebergte, dat is de berg Nebo, die in het land van Moab ligt en die zich tegenover Jericho bevindt, en zie het land Kanaän, dat Ik aan de Israëlieten in bezit geef. En sterf dan op de berg die u beklimmen zult, en word verenigd met uw voorgeslacht, zoals uw broer Aäron gestorven is op de berg Hor en met zijn voorgeslacht verenigd is.

Stel je eens voor dat je te horen krijgt dat je bijna gaat sterven. Wat een ontvucherend woord moet dat zijn geweest voor Mozes! Hierna, in de laatste twee hoofdstukken van Deuteronomium, lezen we hoe Mozes het volk Israël zegende en daarna de berg beklom om het Beloofde land te zien. Daarna stierf hij. Gewoon zoals het er staat. Toen rouwde het volk dertig dagen over Mozes voordat ze verder gingen met de roeping die ze van God hadden gekregen.

Hoe vaak denk jij na over het feit dat je ooit gaat sterven? Velen onder ons vinden het onderwerp ‘dood’

erg ongemakkelijk. We proberen er zo weinig mogelijk over na te denken. Maar volgens het boek Prediker kunnen we waardevolle lessen leren over het leven, door na te denken over de dood. Het staat er als volgt:

Prediker 7:1-5

Een goede naam is beter dan goede olie en de dag van de dood is beter dan de dag dat iemand geboren wordt. Het is beter naar een klaaghuis te gaan dan naar een huis te gaan waar een feestmaal gehouden wordt. Dat is immers het einde van ieder mens, en de levende moet het ter harte nemen. Verdriet is beter dan lachen, want bij een treurig gezicht gaat het goed met het hart. Het hart van wijzen is in een klaaghuis, maar het hart van dwazen in een huis van blijdschap. Het is beter te luisteren naar de bestraffing van een wijze dan dat iemand luistert naar het lied van dwazen.

We gaan deze tekst eens doornemen. In deze tekst staat dat het beter is om een goede naam te hebben dan kostbare olie. Dat betekent dat het beter is om een goed karakter te hebben, dan geweldige, dure spullen. Waarom? Omdat het er aan het einde van je leven alleen toe doet wie je bent. Als je sterft, praat niemand over hoe geweldig je huis of auto was, of wat je allemaal hebt verzameld. Ze zullen spreken over of je een goede vader, moeder, man, vrouw of vriend bent geweest. Hoe vaak denk je aan het ontwikkelen van een goed karakter. Of denk je vaker aan het verwerven van materiele zaken?

In de tekst staat dat de dag van je dood beter is dan de dag van je geboorte. Dat is volledig tegengesteld aan onze cultuur. In onze cultuur vieren we verjaardagen en het leven! Daar is ook helemaal niets mis mee. Maar volgens Prediker is de dag van je dood beter.

De sterfdag is alleen beter voor iemand met een goede naam. Als je alleen maar sterft met een berg spullen en geen goed karakter hebt, dan is het geen goede dag. Hugh Hefner, de oprichter van Playboy, was een rijke, machtige persoon. Maar hij had geen goede naam. Zijn levenswerk bestond uit het profiteren van de seksuele uitbuiting van vrouwen. Dat is zijn nagedachtenis. Maar als je goed hebt geleefd voor de eer van God, dan is je sterfdag een viering. Ja, het is verdrietig, maar het is het einde van je reis en als je wakker wordt, zul je in de aanwezigheid van God zijn. Je zult een vreugde ervaren die in dit leven nooit volledig kan worden begrepen.

Prediker zegt dat het beter is om naar het huis van een rouwende te gaan, dan naar het huis van iemand die feest viert. Elke mens komt namelijk ooit aan zijn einde. Met andere woorden, of je nu rijk bent of arm, een succesvolle zakenman of een kassier bij de supermarkt- we gaan allemaal dood. Alle mensen treft hetzelfde lot. Daarom is het goed om tijd door te brengen in het huis van rouw—nadenken over de dood, omdat we ooit zelf ook zo eindigen. We moeten het “[ter harte nemen](#)”—dat wil zeggen, we moeten zorgen dat deze realiteit ons diep raakt. Het zal van invloed zijn op onze keuzes, zodat we ons bewust zijn van het feit dat we ooit zullen sterven. Daarmee helpt het ons focussen op de dingen die er echt toe doen in plaats van onze tijd te verdoen.

In de tekst staat dat verdriet beter is dan gelach. We proberen verdriet vaak te vermijden. We proberen onze gedachten op iets anders te richten als we ons verdrietig voelen. Maar volgens Prediker is het goed dat we onszelf toestaan om verdrietig te zijn – het is goed voor ons hart. Het idee dat gelovigen altijd blij moeten zijn, is gewoon onbijbels. We moeten onszelf de kans geven om eerlijk te zijn tegenover God en

anderen. Diepe, betekenisvolle relaties – die veel verder gaan dan oppervlakkigheid— dat maakt het leven de moeite waard.

In de tekst staat dat het beter is dat een man de vermaning van de wijze hoort dan het lied van de dwaze. Met andere woorden, luister naar het wijze advies van Salomo. We moeten deze boodschap serieus nemen. We moeten tijd doorbrengen in het huis van de rouwenden, nadenken over de dood. Het is niet prettig. Het kan zelfs pijnlijk zijn. Maar het is goed.

In Psalm 90:12 staat: “**Leer ons onze dagen te tellen, zodat we een wijs hart krijgen.**” De Bijbel spreekt niet alleen tegen zondig gedrag, maar ook tegen dwaas gedrag. Naast dat we een heilige wandel moeten hebben, moeten we wijs zijn. Een van de manieren om wijs te worden, is door je dagen te tellen -te beseffen dat je op een dag zult sterven.

Dus wat ga jij doen met je leven? Verspil jij je tijd met het najagen van wind? Of dien je God en bouw je aan Zijn Koninkrijk. Ga je diepe en betekenisvolle relaties aan met de mensen om je heen? Prediker sluit af met: “**God zal al je daden in het oordeel brengen**” (Prediker 12:14). Op een dag moet je verschijnen voor de troon van God en zal Hij al je daden oordelen. Het leven is kort. Neem het serieus.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja!